

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 29 juli 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Särskilda behörighetsregler – Artikel 7 led 2 – Skadestånd utanför avtalsförhållanden – Den ort där skadan inträffade – Den ort där skadan uppkom – Talan om ersättning för en skada som orsakats av en konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet”

I mål C-451/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Győri Ítéletábla (regional appellationsdomstol i Győr, Ungern) genom beslut av den 19 juni 2018, som inkom till domstolen den 10 juli 2018, i målet

Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

mot

DAF Trucks NV,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Toader (referent) samt domarna A. Rosas och M. Safjan,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- DAF Trucks NV, genom M. Boronkay, ügyvéd, samt genom B. Winters och J. K. de Pree, advokaten,
- Ungerns regering, genom M. Z. Fehér och Z. Wagner, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom M. Heller, K. Talabér-Ritz och G. Meessen, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: ungerska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. (nedan kallat Tibor-Trans), ett bolag enligt ungersk rätt, och DAF Trucks NV, ett bolag enligt nederländsk rätt, och avser en talan om skadestånd för att kompensera för den skada som orsakats av en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 1, 1994, s. 3) (nedan kallat EES-avtalet).

Tillämpliga bestämmelser

- 3 Skälen 15, 16 och 34 i förordning nr 1215/2012 har följande lydelse:
  - ”(15) Behörighetsbestämmelserna bör uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist. Det bör alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till parternas rätt att själva avtala om behörig domstol gör det berättigat att använda något annat kriterium om anknytning. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektivt sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.
  - (16) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsgrunder i de fall där det finns en nära anknytning mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta en korrekt rättskipning. Detta kriterium om nära anknytning bör säkerställa ökad rättssäkerhet och förhindra att svaranden kan stämmas i en domstol i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse. Detta är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal.
- ...
- (34) Kontinuiteten mellan [konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 299, 1972, s. 32)], [rådets] förordning [EG] nr 44/2001 [av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1)] och denna förordning bör säkerställas, och övergångsbestämmelser bör därför införas. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller Europeiska unionens domstols tolkning av bestämmelserna i 1968 års Brysselkonvention och de förordningar som ersätter den.”
- 4 I kapitel I, med rubriken ”Tillämpningsområde och definitioner”. i förordning 1215/2012, återfinns artikel 1.1 i vilken föreskrivs följande:
  - ”1. Denna förordning är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. ...”

5 Kapitel II i denna förordning har rubriken ”Domstols behörighet” och innehåller bland annat ett avsnitt 1 (”Allmänna bestämmelser”) och ett avsnitt 2 (”Särskilda behörighetsbestämmelser”). I artikel 4.1 i förordningen, som ingår i samma avsnitt 1, föreskrivs följande:

”1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap.”

6 Artikel 7, som ingår i avsnitt 2 i kapitel II i förordningen, har följande lydelse:

”Talan mot en person som har hemvist i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat:

...

2) Om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen för den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

7 Den 19 juli 2016 antog kommissionen beslut C(2016) 4673 final om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39824 – Lastbilar) varav en sammanfattning offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 6 april 2017 (EUT C 108, 2017, s. 6) (nedan kallat det ifrågavarande beslutet).

8 I det ifrågavarande beslutet fastslog kommissionen förekomsten av en samverkan mellan femton internationella lastbilstillverkare, däribland DAF Trucks, vad beträffat två produktkategorier, nämligen lastbilar som väger mellan 6 och 16 ton eller lastbilar som väger mer än 16 ton, både konventionella lastbilar och tunga dragbilar.

9 Enligt beslutet utgjorde samverkan en enda fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet vilken för tre av de deltagande företagen skedde mellan den 17 januari 1997 och 20 september 2010 och för de tolv övriga företag som deltog i överträdelsen, inbegripet DAF Trucks, mellan den 17 januari 1997 och 18 januari 2011. Överträdelsen bestod i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset på lastbilar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), samt om tidpunkten och övervältrande av kostnaderna för införandet av utsläppstekniker för lastbilar som krävs enligt Euro 3- till Euro 6-normerna.

10 Det framgår av det ifrågavarande beslutet att fram till år 2004 var mottagarnas huvudkontor direkt inblandade i diskussionerna om priser, prishöjningar och nya utsläppsnormer. Från åtminstone augusti 2002 ägde diskussioner rum via tyska dotterbolag som i olika utsträckning rapporterade till sina huvudkontor.

11 Kommissionen fann att överträdelsen av artikel 101 FEUF omfattade hela EES-området och varade mellan den 17 januari 1997 och 18 januari 2011. Kommissionen påförde därför samtliga deltagande företag, bland annat DAF Trucks, böter, förutom ett företag som beviljades immunitet.

12 Det framgår av de handlingar som domstolen förfogar över att Tibor-Trans är ett bolag som är verksamt med nationella och internationella godstransporter och som under perioden 2000–2008 successivt köpte in nya lastbilar. Eftersom Tibor-Trans som slutkonsument inte kunde köpa in direkt från tillverkarna måste bolaget använda sig av ungerska återförsäljare. Tibor-Trans finansierade köpen via finansieringsbolag, även dessa etablerade i Ungern, genom leasingavtal med köpplikt och

finansieringsbolaget lade leasingkostnaderna och sin egen vinstmarginal på det pris som Tibor-Trans hade ingått avtal om. Äganderätten till lastbilarna övergick till Tibor-Trans när leasingavtalet hade fullgjorts och upphört att gälla.

- 13 Det har i det nationella målet inte bestritts att Tibor-Trans aldrig har köpt lastbilar direkt av DAF Trucks.
- 14 Det följer av begäran om förhandsavgörande att andra ungerska bolag också har gjort inköp under den period som avses i det ifrågasatta beslutet. Den 4 april 2007 inkorporerades dessa bolag i Tibor-Trans som därefter har inträtt i deras rättigheter och skyldigheter.
- 15 Den 20 juli 2017 väckte Tibor-Trans skadeståndstalan vid Györi Törvényszék (domstolen i Györ, Ungern) mot DAF Trucks med åberopande av skadestånd utanför avtalsförhållanden. Tibor-Trans gjorde gällande att den påstådda skadan orsakats av att Tibor-Trans hade köpt lastbilarna till priser som snedvridits av den hemliga samverkan som DAF Trucks hade deltagit i.
- 16 Tibor-Trans gjorde gällande att ungerska domstolar hade internationell behörighet att döma i målet vid den nationella domstolen enligt artikel 7 led 2 i förordning 1215/2012, såsom denna bestämmelse tolkats i domstolens praxis, bland annat i dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), av vilken det framgår att när det yrkas ersättning av svarande som är etablerade i olika medlemsstater för en enda fortlöpande överträdelse som har skett i flera medlemsstater vid olika tidpunkter och på olika platser och denna överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet har konstaterats av kommissionen, kan varje möjlig drabbad väcka talan vid domstolen på den ort där företaget har sitt huvudkontor.
- 17 DAF Trucks har bestritt att ungerska domstolar har internationell behörighet och nämnda företag anser att särskilda omständigheter i det nationella målet medför att dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335) inte är relevant i förevarande mål. DAF Trucks har härvidlag gjort gällande att de hemliga mötena hade skett i Tyskland, vilket innebär att tyska domstolar bör vara behöriga och vidare att DAF Trucks aldrig ingått något avtal direkt med Tibor-Trans med följd att DAF Trucks inte rimligen kunde förvänta sig att bli stämnd vid ungersk domstol.
- 18 Genom beslut av den 19 april 2018 konstaterade Györi Törvényszék (domstolen i Györ) att den inte var behörig att pröva det nationella målet och utpekade som anknytningskriterium för tillämpningen av artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 den ort där den skadevällande händelsen inträffade, det vill säga den ort där den hemliga samverkan hade ägt rum.
- 19 Den hänskjutande domstolen, till vilken nämnda beslut överklagades, betvivlar möjligheten att i det nationella målet – då det inte föreligger ett direkt avtalsförhållande mellan parterna – tillämpa resonemanget i dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335) analogt. Den hänskjutande domstolen hyser även tvivel vad beträffar möjligheten att denna dom skulle kunna läggas till grund för införandet av en regel om *forum actoris* i vid bemärkelse, vilket skulle strida mot syftet med förordning nr 1215/2012.
- 20 Begäran om förhandsavgörande innehåller inge något som skulle möjliggöra slutsatsen att det i det nationella målet har ifrågasatts att ungerska domstolar inte kan härleda sin internationella behörighet från den ort där den påstått skadevällande händelsen inträffade, då ingen del av den hemliga samverkan som utgjorde en överträdelse av artikel 101 FEUF skedde i Ungern. Den hänskjutande domstolen frågar sig följaktligen om ungerska domstolar likväl kan basera sin behörighet med hänvisning till den ort där den påstådda skadan uppkom.

- 21 Mot denna bakgrund beslutade Győri Ítélotábla (regional appellationsdomstol i Győr, Ungern) att vilandeförklara målet och att ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska bestämmelsen om särskild behörighet i artikel 7 led 2 i [...]förordning [nr] 1215/2012 [...] tolkas så, att en domstol i en medlemsstat är behörig i egenskap av domstol för den ”ort där skadan inträffade” om

- den kärende [i det nationella målet] som gör gällande att vederbörande har lidit skada har sitt huvudkontor, sin huvudsakliga ekonomiska verksamhet eller sina huvudsakliga ekonomiska intressen i den medlemsstaten,
- kärandens [i det nationella målet] krav, som riktar sig mot en enda svarande, en lastbillstillverkare, som har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat, bygger på en överträdelse som konstaterats genom beslut av kommissionen i enlighet med artikel 101 [FEUF] och som består i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriser på lastbilar inom EES, ett beslut som även riktar sig till andra än svaranden [i det nationella målet],
- käranden [i det nationella målet] enbart köpte lastbilar som tillverkats av andra företag som deltog i samverkan,
- inga uppgifter tyder på att något eller några av de möten som kvalificerats som konkurrensbegränsande har hållits i den [medlems]stat där domstolen vid vilken talan väckts är belägen,
- käranden [i det nationella målet] regelbundet köpte lastbilarna – enligt dennes uppfattning till snedvridna priser – i den [medlems]stat där domstolen vid vilken talan väckts är belägen och för detta ingick avtal om leasing med köpplikt med företag som bedrev verksamhet i den staten, men där käranden, enligt egna uppgifter, förhandlade direkt med fordonens återförsäljare och leasinggivaren lade sin egen vinstmarginal och leasingkostnaderna på de priser som käranden hade avtalat om och äganderätten till fordonen övergick till käranden när leasingavtalet hade fullgjorts, vid den tidpunkt då detta upphörde att gälla?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 22 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så – att det i ett mål om ersättning för skada som orsakats av en överträdelse av artikel 101 FEUF och som bland annat består i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset på lastbilar – att den ort där den skadelidande påstår sig ha lidit skada kan anses vara ”den ort där skadan inträffande”, även om talan riktas mot en deltagare i den berörda samverkan med vilken den drabbade inte har några avtalsförhållanden.
- 23 Domstolen erinrar inledningsvis om att det är fast rättspraxis att eftersom förordning nr 1215/2012 upphäver och ersätter förordning nr 44/2001, vilken i sin tur ersatte konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt senare konventioner om nya medlemsstaters tillträde till denna konvention, gäller domstolens tolkning av bestämmelserna i sistnämnda rättsakter även för motsvarande bestämmelser i förordning nr 1215/2012 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 maj 2018, Nothartová, C-306/17, EU:C:2018:360, punkt 18; dom av den 15 november 2018, Kuhn, C-308/17, EU:C:2018:911, punkt 31, och dom av den 28 februari 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

- 24 Domstolen påpekar vidare att en talan som avser ersättning för den skada som påstås ha uppkommit till följd av att unionens konkurrensrätt påstås ha åsidosatts omfattas av begreppet på "privaträttens område" i den mening som avses i artikel 1.1 i förordning nr 1215/2012 och faller således inom tillämpningsområdet för denna förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 oktober 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, punkt 38).
- 25 Domstolen erinrar dessutom om att den vid upprepade tillfällen har fastslagit i sin rättspraxis beträffande artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 att begreppet "den ort där skadan inträffade" avser både den ort där skadan uppkom och den ort där den skadevällande händelsen inträffade, vilket medför att talan kan väckas mot svaranden vid domstolen på den av dessa två orter som käranden väljer (dom av den 28 januari 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punkt 45; dom av den 16 juni 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, punkt 28, och dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, punkt 28 och där angiven rättspraxis).
- 26 Det anförs i begäran om förhandsavgörande ingen omständighet som kan motivera slutsatsen att det har ifrågasatts att ungerska domstolar inte kan härleda sin internationella behörighet att pröva det nationella målet från den ort där den påstått skadevällande händelsen inträffade, då ingen del av den hemliga samverkan som utgör en överträdelse av artikel 101 FEUF skedde i Ungern. Tolkningsfrågan avser enbart att fastställa den ort där den påstådda skadan – som bestod i merkostnader till följd av att konstlat höga priser, såsom för de lastbilar som varit föremål för den samverkan som avses i det nationella målet – uppkom.
- 27 Vad beträffar fastställandet av den ort där en sådan skada uppkom påpekar domstolen att man måste skilja mellan den initiala skadan, som följer direkt av den skadevällande händelsen och vars belägenhet kan ligga till grund för domstols behörighet enligt artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012, och senare följdskador, som inte kan ge behörighet enligt den bestämmelsen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, punkt 31).
- 28 Det ska härvidlag erinras om att domstolen har slagit fast att uttrycket "den ort där skadan inträffade" inte kan tolkas extensivt i sådan utsträckning att det omfattar varje ort där man kan märka de skadliga följderna av en omständighet som redan har förorsakat en skada som faktiskt har uppkommit på en annan ort. Domstolen preciserade följaktligen att detta begrepp inte kan tolkas så, att det omfattar den ort där den drabbade påstår sig ha lidit en förmögenhetsskada som är en följd av en initial skada som uppkommit och drabbat denne i en annan stat (dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 29 Domstolen har även slagit fast, beträffande artikel 5 led 3 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt senare konventioner om nya medlemsstaters tillträde till denna konvention, vars ordalydelse motsvarar artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012, att en skada som endast är en indirekt följd av en skada som initialt åsamkades andra personer som har drabbats direkt av den uppkomna skadan och som har uppkommit på en annan ort än den där den indirekt drabbade därefter har åsamkats skada, inte kan utgöra grund för domstols behörighet enligt denna bestämmelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 januari 1990, Dumez France och Tracoba, C-220/88, EU:C:1990:8, punkterna 14 och 22).
- 30 Som det framgår av de handlingar som domstolen förfogar över och med förbehåll för den prövning av de faktiska omständigheterna som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, består den skada som Tibor-Trans påstår sig ha åsamkats av merkostnader till följd av konstlat höga priser på lastbilar som följd av hemlig samverkan som utgör en enda fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och som har haft följder för hela EES-området mellan den 17 januari 1997 och 18 januari 2011 och i vilken femton internationella lastbilstillverkare, bland annat DAF Trucks, deltog. Det framgår

även av nämnda handlingar att Tibor-Trans inte har köpt lastbilarna direkt av deltagarna i den berörda samverkan, då lastbilarna först såldes till ungerska återförsäljare som övervältade prisstigningarna på slutkonsumenter som Tibor-Trans.

- 31 Domstolen påpekar, beträffande karaktären av den påstådda skadan, att denna skada inte utgör en rent ekonomisk följd av den skada som skulle kunna ha åsamkats direkta köpare, såsom ungerska bilåterförsäljare, och som kunde bestå i minskad försäljning som följd av prisstigningarna. Den påstådda skadan i det nationella målet är tvärtom huvudsakligen ett resultat av merkostnader till följd av konstlat höga priser på lastbilar och förefaller därför att vara den omedelbara följden av överträdelsen av artikel 101 FEUF och utgör således en direkt skada som i princip kan grunda behörighet för domstolarna i den medlemsstat där skadan uppkom.
- 32 Vad beträffar den ort där nämnda skada uppkom följer det av begäran om förhandsavgörande att den konstaterade överträdelsen av artikel 101 FEUF omfattade hela EES-området. Denna överträdelse har därför medfört en snedvridning av konkurrensen på nämnda marknad, som Ungern är en del av sedan den 1 maj 2004.
- 33 När den marknad som påverkas av det konkurrensbegränsande beteendet finns i den medlemsstat där den påstådda skadan sägs ha uppkommit, ska den ort där skadan uppkom anses vara i den medlemsstaten, vad gäller tillämpningen av artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, punkt 40).
- 34 Den lösningen svarar nämligen mot målen om närhet och förutsebarhet för behörighetsreglerna, dels eftersom domstolarna på platsen för den relevanta marknaden är bäst lämpade att pröva sådana mål om skadestånd, dels eftersom en ekonomisk aktör som ägnar sig åt konkurrensbegränsande beteenden rimligen kan vänta sig att talan kan komma att väckas mot denne vid domstolarna i den ort där dennes beteende har snedvridit en sund konkurrens (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, punkt 40).
- 35 Såsom kommissionen har gjort gällande i sina skriftliga yttranden och som erinrats om i punkt 41 i dom av den 5 juli 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines (C-27/17, EU:C:2018:533) är ett sådant fastställande av den ort där skadan uppkom även förenlig med kraven på förutsägbarhet i skäl 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 2007, s. 40), såvitt som det av artikel 6.3 a i denna förordning framgår att tillämplig lag för en skadeståndstalan som har sin grund i konkurrensbegränsning ska vara lagen i det land där marknaden påverkas eller kan påverkas.
- 36 Vad beträffar övriga särskilda omständigheter som den hänskjutande domstolen har erinrat om, som avser den omständigheten att Tibor-Trans endast har vidtagit rättsliga åtgärder mot ett av de företag som deltog i den berörda överträdelsen och från vilket Tibor-Trans inte har mottagit några direkta leveranser, påpekar EU-domstolen, i likhet med kommissionen, att en enda fortlöpande överträdelse av konkurrensrätten medför solidariskt ansvar för dem som har deltagit i överträdelsen. Den omständigheten att Tibor-Trans enbart har vidtagit rättsliga åtgärder mot en deltagare från vilken Tibor-Trans inte har mottagit några direkta leveranser påverkar således inte vad som sagts i punkterna 31–33 i denna dom i fråga om behörighetsregeln i artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012.
- 37 Mot bakgrund av vad som anförts ovan ska tolkningsfrågan besvaras som följer. Artikel 7 led 2 i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att vid en talan om ersättning för en skada som orsakats av en överträdelse av artikel 101 FEUF och som bland annat består i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset på lastbilar avser ”den ort där skadan inträffade” i en sådan situation som i det nationella målet, den ort där marknaden påverkades av överträdelsen, det vill säga den ort där

marknadspriserna snedvreds och där den drabbade påstår sig ha lidit nämnda skada, även om talan riktas mot en deltagare i den berörda samverkan med vilken den drabbade inte har haft några avtalsförhållanden.

Rättegångskostnader

- 38 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att vid talan om ersättning för en skada som orsakats av en överträdelse av artikel 101 FEUF och som bland annat består i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset på lastbilar avses med "den ort där skadan inträffade" i en sådan situation som i det nationella målet, den ort där marknaden påverkades av överträdelsen, det vill säga den ort där marknadspriserna snedvreds och där den drabbade påstår sig ha lidit nämnda skada, även om talan riktas mot en deltagare i den berörda samverkan med vilken den drabbade inte har haft några avtalsförhållanden.

Underskrifter